

1. dag – Afrejse

Vi har købt flybilletterne af to omgange. Gitte og jeg købte billetterne allerede i marts måned og fik dem derfor til en rigtig billig pris. De andre rejsefælders billetter er først blevet købt indenfor den sidste måneds tid før rejsens begyndelse, og de koster derfor næsten tusind kroner mere pr. billet. Til gengæld skal Gitte og jeg være færdig med vores check ind i Billund mindst 1½ time før afgang, hvorimod de andre først skal være færdig med check ind 45 minutter før afgang. Det er den slags ulemper man må regne med når man gerne vil spare penge.

Efter ankomsten til Billund har Gitte og jeg derfor god tid til at drikke en kop formiddagskaffe sammen med Inger og Jørgen (Gittes mor og far). De har været så søde at køre os til Billund. Det er rigtig hyggeligt, på denne måde, at sige farvel og på gensyn til Inge og Jørgen.

Mette, Marianne, Johannes og Mikke ankommer til lufthavnen ½ time senere, og Jakob er desværre ikke med. Jakobs farmor er meget syg, og der er stor risiko for, at hun snart sover ind. Jakob har derfor valgt at blive hjemme. Vi er alle sammen kede af at Jakob ikke kommer med, men vi kan godt forstå hans beslutning. Marianne har haft svært ved at finde en parkeringsplads, så hun har parkeret udenfor de anviste parkeringsbåse, men mon ikke det går?

Vi skal flyve fra Billund over Frankfurt til Athen og ifølge rejseplanen har vi kun 45 minutter til at skifte fly i Frankfurt, og det er faktisk ikke ret lang tid. Det er kun lige nok til at finde vejen fra det ene fly til det andet. Vi bliver derfor noget urolige da vi får at vide at vores flyafgang fra Billund er 50 minutter forsinket. Rent logistisk skaber det jo et problem. Venter flyet mon på os i Frankfurt? Er der et andet fly som vi kan nå? Hvis vi overhovedet kan nå flyet, kan vores bagage så også nå at komme med?

Afrejse:	Afgang:	Ankomst:
Billund-Frankfurt	Tor. 11. Okt 11:20	Tor. 11. Okt 12:45
<small>Compagnie Aeronautique Europee - C91722</small>		
Frankfurt-Athen	Tor. 11. Okt 13:30	Tor. 11. Okt 17:10
<small>Lufthansa - LH3382</small>		

Marianne på vej til
Frankfurt

Piloten indhenter lidt af den tabte tid på flyveturen ned over Tyskland og vi lander sikkert 15 minutter før vores planlagte afgang videre til Athen. Hvis vi er hurtige (og heldige) så kan 15 minutter godt være tilstrækkeligt til at nå det næste fly. Tiden er kort og vejen fra landingsbanen til flyets holdeplads er lang. Som om vi ikke har haft uheld nok, så standset flyet langt fra lufthavnsterminalen og vi skal hentes med en bus der kører os til Terminal B – desværre afgår vores planlagte fly til Athen fra terminal A. Det kan vi simpelt hen ikke nå. Vi håber på, at flyet eventuelt venter på os – de må jo da vide at vi er landet og at der er tale om nogle få minutter.

Men nej, da vi når hen til gaten er flyet netop på vej ud fra gaten.

Vi går hen til Lufthansa's service desk for at ændre vores boardingkort, og desværre går det næste fly mod Athen først fem timer senere. Ærgerligt, meget ærgerligt!

Igen hjælper Ann-Sofie fra Navigare med at kontakte taxi i Athen – denne gang for at afbestille vores afhentning i Athen lufthavn. Jeg tror at Ann-Sofie har et indbygget servicegen. Hun er simpelt hen fantastisk hjælpsom. I ugen op til vores rejse har jeg været i næsten daglig kontakt med hende. En del af de aftaler vi har lavet med den Danske agent for Navigare – Claus Sildehoved (ja det hedder han altså) - har han ikke holdt.

Nu har Ann-Sofie brugt en del af hendes ferie i Sverige på at hjælpe med de sidste forberedelser. Havde det ikke været for Ann-Sofie, så var vi ankommet til Piræus uden nogen chance for at nå dagens sidste færge til Poros. Vi ville dermed heller ikke kunne komme over til det hotelværelse som vi havde bestilt og delvis betalt forud. Heldigvis nåede vi at afbestille værelserne i Poros, og vi nåede også at booke andre værelse i Piræus til den første nat. Og vi kan takke Ann-Sofie for at det lykkedes. Nå, heldigvis er ferien først lige startet så vi tager det med nogenlunde ro og med humøret i behold. Vi beslutter til at spise frokost i Frankfurt lufthavn.

Næste overraskelse er, at vi ikke kan finde en eneste restaurant inde i lufthavnens afgangsområde. Vi må altså helt udenfor sikkerhedsområdet for at få en ordentlig frokost. Vi finder en udmærket restaurant men et godt menukort, og det viser sig da også at maden er rigtig god. Ja, anretningen af maden er endda helt i top.

Efter en god frokost med efterfølgende dessert, kaffe og the begynder vi at gå imod vores afgangsgate igen. Men eftersom vi jo har forladt sikkerhedsområdet, så skal vi igennem sikkerhedskontrollen. Lufthaven i Frankfurt er en meget stor lufthavn, og her kommer mange mange mennesker hver dag. Sikkerheden tages derfor meget alvorlig og den tager også forholdsvis lang tid. Der er simpelt hen en kæmpe kø foran os. Et par Amerikanere er forholdsvis sen på den, og de får lov til at komme lidt frem i køen – underligt nok, at de er sent på den, for de må da være temmelig vandt til en særdeles skrap kontrol i USA efter 9/11. De burde egentlig være forberedt på denne langsommelige kontrol.

Frokost i Frankfurt lufthavn

Selv om køen er lang og selv om det virker meget langsommeligt så tager det "kun" en halv time at komme igennem.

Den sidste time før afgang tilbringer vi siddende og liggende på et par stole ved gaten. Mette har et fantastisk sovehjerte og hun falder hurtigt i søvn. Det må være dejligt sådan at kunne sove alle steder.

Flyveturen til Athen er stille og rolig, og vi får endda serveret lidt Musaka.

Udenfor lufthavnsbygningen i Athen får vi et tilbud på € 90,- for at blive kørt ind til vores hotel. Jeg synes det er dyrt. Chaufføren viser mig et skema, hvor jeg kan se at det reelt er prisen for sådan en tur. Vi takker nej, og finder i stedet en taxi eller rettere to taxi. Det er to taxi fra samme firma, og vi følges ad hele vejen. Prisen for turen bliver € 50,-. Jeg kører med i den bagerste taxi, og her kan chaufføren hverken tale eller forstå engelsk. Jeg spørger ham bl.a. om, hvor mange indbyggere der er i Athen, og han svarer ca. 45 km. Vi mener at kunne forstå på ham, at han er nødt til at køre bagefter sin kollega fordi han ikke selv kender vejen ind til vores hotel – Piræus Dream Hotel.